

Poznajemy siebie

POZNAJEMY SIEBIE

(scenariusz zajęć wychowawczych z zakresu treningu twórczości)

Cele zajęć:

- Uczeń rozwija samowiedzę.
- Ma możliwość samorefleksji.
- Rozumie znaczenie samopoznania w rozwoju człowieka.
- Zapoznaje się z metaforą graficzną.
- Potrafi wykorzystać metaforę graficzną w prezentacji samego siebie.

Czas trwania zajęć:

- 1-2 godziny lekcyjne

Materiały pomocnicze:

- Płyty, kasyety z nagraniami muzyki relaksacyjnej
- Odtwarzacz lub magnetofon
- Kredki, pisaki
- Papier
- Karty pracy

Przebieg zajęć:

Ćwiczenie 1. Jestem śpiewający Sylwek.

Usiądźcie tworząc koło i ustalcie, kto rozpoczyna zabawę.

Rozpoczynający przedstawia się, podając swoje imię uzupełnione epitetem nawiązującym do jakiejś ulubionej lub dobrze opanowanej czynności, np. mówi:

*Jestem Śpiewający Sylwek. Następna osoba powiada:
To jest (wskazując na Sylwka) śpiewający Sylwek,
a ja jestem Agata Krawcowa.*

I tak, po kolei, każdy wymienia (w prawidłowej kolejności!)

Poznajemy siebie

imiona i epitety wszystkich osób poprzedzających,
dodając na końcu swoje imię i epitet.

Ćwiczenie 2. Jestem indywidualnością.

Świat składa się z indywidualności. Jeden potrafi zbierać grzyby, a inny z pasją rozwiązuje krzyżówki. To właśnie dzięki tej różnorodności zamiłowań, uzdolnień obcowanie z ludźmi jest takie ciekawe. Wy też - każdy z osobna - jesteście indywidualnościami, i to nie tylko z powodu oryginalnych zamiłowań, ale także uzdolnień. W każdym z Was tkwią głębokie zdolności i talentów, tylko trzeba je umiejętnie wydobyć. Mówisz, że Ty nie jesteś indywidualnością? Nie spieraj się, lepiej ustalmy najważniejsze kryterium:., kiedy można powiedzieć o kimś, że jest on indywidualnością? Ogólnie wtedy, gdy jest to osoba wybitna, wyróżniająca się spośród innych wyrazistymi cechami indywidualnymi. Często wystarczy, gdy posiada jedną z następujących cech:

- Dobrze pływa,
- Gra interesująco na jakimś instrumencie,
- Umie wymyślać łamigłówki,
- Ma najlepszy w klasie czas na 60 m,
- Jest bardzo dobra z matematyki,
- Chodzi na dodatkowe zajęcia sportowe,
- Pisze piękne wypracowania,
- Jest dobrym tancerzem,
- Przeczytała mnóstwo książek,
- Wie, jak się zachować w różnych sytuacjach,
- Jest zawsze porządnie uczesana i ubrana,
- Zna nazwy modnych zespołów muzycznych i nazwiska solistów,
- Jest kinomanem,
- Jest tzw. złotą rączką, tj. potrafi wszystko

Poznajemy siebie

naprawić,

- Jest duszą towarzystwa - człowiekiem, przy którym nie można się nudzić,
- Jeździ starym rowerem wyciągniętym z lamusa, własnoręcznie wyreperowanym i odszykowanym.

Uczniowie zastanawiają się, która z tych cech pasuje do nich, która z nich decyduje o ich indywidualności.

Ćwiczenie 3. Czy znasz swoje marzenia?

Najpierw pomyśl, jakie masz marzenia:

- 1) Te zmienne, ulotne, nietrwałe, czyli ważne tylko dziś, teraz, w tej chwili,
- 2) Te trwałe, niezmiennające się od dłuższego już czasu.

Wpisz je w miejscach zaznaczonych cyframi 1 i 2.

Wśród wszystkich wypisanych marzeń wyróżnij te, które chciałbyś, aby Ci się spełniły:

- a) W najbliższym czasie (okres tygodnia lub miesiąca),
- b) W przyszłości.

Wpisz je w miejscach oznaczonych a i b.

Określ teraz oczekiwany sposób realizacji tych marzeń, tj. opisz przebieg wydarzeń z uwzględnieniem niezbędnych środków, a następnie rozważ realność, rzeczywistą możliwość takiego przebiegu wydarzeń. Podkreśl te marzenia, których spełnienie jest dość realne.

Jeśli nie udało Ci się wykonać żadnego podkreślenia, nie martw się. Cóż, że jeszcze w tej chwili nie dysponujesz odpowiednimi środkami! Ważne jest, że znasz ich listę, możesz, więc całym swoim postępowaniem zmierzać do ich zdobycia i w konsekwencji - do spełnienia swojego marzenia. Przez środki rozumiemy tu nie tylko pieniądze lub rzeczy, ale także odpowiednie wykształcenie, zdolności, nastawienie psychiczne itd.

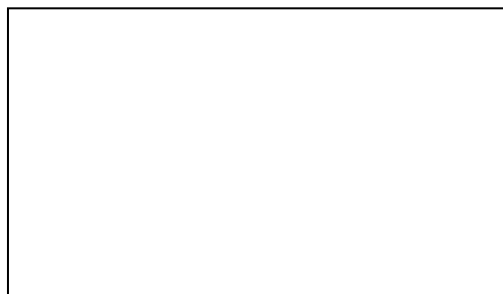
Poznajemy siebie

Jakie mam marzenia? (karta pracy)

1

2

a

b

Poznajemy siebie

Ćwiczenie 4. Jestem drzewem. Metafora graficzna w analizowaniu sytuacji.

Waszym zadaniem jest wykonanie dwóch rysunków.

1) Najpierw każdy z Was zastanowi się, jakim uczniem jest, a jakim chciałby być.

2) Teraz na kartce narysujecie dwa drzewa:

Z jednej strony drzewo, które przedstawia Was jako ucznia realnego, – czyli takiego, jakim naprawdę jesteście.

Z drugiej strony ucznia idealnego, – czyli takiego, jakim chcielibyście być.

3) Pamiętajcie nie używamy słów. Przedstawiamy siebie jedynie za pomocą rysunków.